

Elsk mig med de dybe, blaa
 Øjnes Alvorsblikke.
 Himlens Farve har de, og
 Svig de kjender ikke!

Elsk mig, naar som Sneens Fald
 hvide Laag dem dølger,
 naar Dit unge Hjertes Slag
 gaar som stærke Bølger.

Elsk mig, naar Du strækker frit
 mod mig Dine Hænder,
 elsk mig, naar Din lette Fod
 blysoomt bort sig vender.

Elsk mig, med Din Stemmes Klang,
 Hjertets Toner bløde,
 med det Blus paa Kind, der slaar
 Elskovs Ord i Møde.

Elsk mig paa Din Tankes Flugt
 gjennem Aandens Riger,
 og naar hver en Tanke for
 Hjærtets Længsel viger.

Elsk mig, naar Din Skjønheds Pragt
 Verdens Bifald kroner.
 og naar Du i ensom Stund
 nyner Bønnens Toner.

Elsk mig, som en Digterjæl
 elsker Drømmens Rige,
 elsk mig frejdig, trofast, ømt
 som min egen Pige.

Elsk mig i Hvert Fremtidshaab,
 som kan Vinger strække,
 i mit Hjem og i min Grav
 og ud over begge.

Lover Du mig dette vil
 jeg til Gjengjæld for det
 elske Dig — — et halvt Aars Tid,
 som en Mand formaar det.

Overs. af
Julie Meyn.